

Beszámoló

Szép napot kívánok! Jakab Máté 10.A osztályos tanuló vagyok.

Volt szerencsém részt venni az Erasmus+ keretein belül egy spanyolországi utazáson Betanzosban, Galicia tartományban. Már jó előre megtudtuk, hogy kinél leszünk elszállásolva, és én ezért fel is vettem a fogadómmal, Victor Ocampoval, a kapcsolatot.

2016. jan. 17-én indultunk neki a nagy kalandnak. Ez a nap az utazásról szólt, ami számomra nem volt tipikus, hiszen ezen a napon ültem először repülőn, ami hatalmas élmény volt.

Estére sikeresen megérkeztünk A Coruna-ba, ahol a családok már nagy szeretettel vártak minket. Victor és édesapja várt engem a reptéren, és ahogy megérkeztünk néhány fotó után elindultunk haza Betanzosba. A családi házhoz érve várt minket Victor két kistestvére Elena és Natalia, és természetesen az anyukájuk. Rendkívül kedvesen és nagy közvetlenséggel fogadtak. A vacsoránál beszélgettünk, érdeklődtek az utazásról és a családomról.

A második napon először mentünk iskolába, melynek neve Atocha.

Nagy izgalommal vártam, hiszen új embereket ismerhettem meg, de kicsit izgultam, hogy milyen lesz.

A diákok, katolikus iskola lévén, minden reggel imádkoztak, ami számomra nagyon meglepő volt. Fogadásunkra különböző produkciókkal készültek, több galíciai táncot is bemutattak.

Ezután jött az a bizonyos „Public speaking”, amit Leonidas Alexandrou nemzetközi tréner oktatott. Első

sorban röviden be kellett mutatkozni a francia, spanyol és ciprusi diákoknak, tanároknak. Ezalatt a Public speaking tréning alatt megismerkedtünk egymással, és Leonidas mindenkit értékelt.

A suli után Betanzosba, egy galíciai kisvárosba látogattunk, ahol a séta végén a polgármester látott vendégül bennünket, és mondott köszöntőt az Erasmus+ csapat számára. Második napunkon délelőtt ugyancsak Public speaking tréningen vettünk részt, ahol már „profibbak” voltunk az előző naphoz képest, különösen miután megtudtuk, hogy szerdán egy felmérés lesz, ahol arról kell beszélnünk, hogy mik szeretnénk lenni 10 év múlva. Készültünk is keményen, hogy minden jól menjen. Az oktatás után egy magyar zászlót rajzoltunk egy nagy lapra. Egy otthoni ebéd után papírt hasznosítottunk újra az iskolában. Ezt a feladatot is sikeresen teljesítettük és a fogadó gyerekek közösen elvittek minket Betanzosba, egy étterembe. Nagyon érdekes volt tapasztalni, hogy itt, ha bármit fogyaszt az ember, akkor kap valamit ingyen.

Itt például egy tipikus spanyol ételt kaptunk, de kis mennyiségben. Az étteremhez jött értünk Victor anyukája, akivel ezután elmentünk egy szupermarketbe, majd

haza siettünk, hogy Victorral tudjunk készülni a holnapi megmérettetésre.

Eljött a nap, még egy utolsó beszélgetés után jöhetett a felmérés, amit minden diák sikeresen teljesített. A tanári zsűri kiválasztotta a legjobb 5 előadót, akik között én is helyet kaptam. Ezután A Corunát látogattuk meg, ami egy nagyon csodálatos város. Ellátogattunk a Hercules toronyhoz és a buszból láthattuk a város egy kis részét és a Deportivo

La Coruna stadionját is. A városnézés után Spanyolország legnagyobb bevásárlóközpontjában vásároltunk, Marineda Cityben.

A rövid vásárlás után visszatértünk Betanzosba, ahol egy étteremben vacsoráztunk, szerintem itt ettem életem legfinomabb hamburgerét.

Csütörtökön
számítógépeket
hasznosítottunk
újra, és miután
sikeresen
vettük az
akadályt Carlos
elvitt minket
sétálni.

Megtekintettük

az iskola környékét, és bárányokkal is találkozhattunk. Délután elmentünk megnézni Betanzos egyik parkját, ami a helyiek szerint Spanyolország első parkja volt.

A parktól nem messze volt egy barlang, ahova elvittek minket a fogadó gyerekek. Megtekintettük a barlang egy részét, ami néhol nagyon szűk volt. A kis séta után kérésemre elvittek minket Marineda Citybe, ahol sikeresen befejezhettem a vásárlást.

Sajnos elérkezett az utolsó napunk, amikor kora reggel Santiagóba látogattunk, ahol megtekintettük a belvárost, a Szent Jakab katedrális és a híres El Caminón is sétáltunk. Ezen napon drága spanyol barátaim elvittek, hogy igyak Galíciai sört, ami tényleg kiváló volt, és ezt én mondom, aki szerint sör és sör között nincs különbség. Ez a nap illant el a leggyorsabban, és eljött az elköszönés pillanata is, de szerencsére az esti vacsorát még néhány ciprusi és spanyol diákkal tölthettük. Ez különös vacsora volt, hiszen ezen az estén a gyerekek szülei is velünk vacsoráztak. Nagyon későn értünk haza, de szerencsére reggel fél 10-ig aludhattunk, de ezt a reggelt nem vártuk, hiszen eljött a hazautazás

ideje. Nagyon nehéz volt elbúcsúzni a családtól, Elenától és Nataliatól, hiszen ők még fel sem fogják, hogy lehet, hogy soha többet nem fogunk találkozni az életben. Viktor és az apukája vitt ki a reptérre, hol rövid időn belül megérkezett mindenki és hosszú fogózkodás és búcsúzkodás vette kezdetét. Néhányan még sírtak is. Becsekkoltunk és jöhetett a hazafele út, ahol végre először ülhettem repülőn az ablak mellett. Nagyon izgalmas volt! A corunai felszállás után egy órán belül Madridba voltunk, ahol szerencsére elértük a gépet Bécs felé. Kisebb várakozás után 15.30-kor felszálltunk és megkezdtük a hosszú utazást Bécs felé. Madridban felszálláskor 17 fok volt, Bécsbe érkezve -10 fok és havazás várt minket. Landolás után nagy volt a sietség a bőröndökhöz, pedig nekem a telefonomon végre volt wifi, de sajnos nem volt módom használni. Odaértünk a futószalaghoz, ami hozta a bőröndjeinket, mindenkié sikeresen megérkezett kivéve a Blankáét, az övé Madridban maradt. Ezért még másfél órát töltöttünk el a bécsi reptéren. Hazafele a buszon nagy hangulat volt, éneklés és vidámság. Végül este 11-kor sikeresen megérkeztünk a Katona József utcába, azaz haza. Én nagyon jól éreztem magam ezalatt az egy hét alatt, sok új embert ismerhettem meg, és nagy köszönettel tartozok a tanárnőnek, hogy megadta nekem ezt a nagy élményt, tudom ezt még személyesen nem tudtam elmondani, de nagyon hálás vagyok neki!